

Відповідно до цього цивільно-правові відносини виникають, змінюються або припиняються:

- з договорів та інших угод, передбачених законом;
- з актів державних органів та органів місцевого самоврядування, які передбачені законом як підстава виникнення цивільних прав та обов'язків;
- із судового рішення, яке встановило цивільні права та обов'язки;
- внаслідок придбання майна на підставах, що допускаються законом;
- внаслідок створення творів науки, літератури, мистецтва, винаходів та інших результатів інтелектуальної діяльності;
- внаслідок заподіяння шкоди іншій особі;
- внаслідок інших дій громадян та юридичних осіб;
- внаслідок подій, з якими закон чи інший правовий акт пов'язує настання цивільно-правових наслідків.

У висновках варто сказати, що цивільно-правові відносини є важливим та невід'ємним інститутом чинного цивільного права України. Цивільні правовідносини виникають, змінюються та припиняються на підставі юридичних фактів.

Список використаних джерел:

1. Борисова В. І., Іванова К. Ю., Карнаух Б. П., Ходико Ю. Є. Цивільне право України: навч. посіб. до складання вступ. випробування в магістратуру у форматі ЗНО. Харків: Право, 2021. 396 с.
2. Борисова В. І., Баранова Л. М., Бегова Т. І. та ін. Цивільне право: підручник: у 2 т. Харків: Право, 2011. Т. 1. 656 с.

Галілей Я. В.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Моїсеєнко Д. М.,

доцент кафедри

цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

СПРОЩЕНЕ ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Впровадження воєнного стану в Україні зумовило низку характерних змін, що впливають на різноманітні сфери суспільства. Незважаючи на загрози та небезпеку конституційні державні інституції повинні невідпинно функціонувати. Перш за все, дане положення стосується системи судоустрою,

що повинно здійснювати безперервне функціонування, тому що, перш за все, саме таким чином забезпечується та гарантується реалізація прав та свобод людини. Основним обов'язком держави є забезпечення таких умов, за яких кожна особа зможе реалізувати надане їй Конституцією України право, незалежно від режиму в державі.

Отже, хоча таке конституційне право на сьогодні є непорушним, в умовах воєнного стану держава повинна враховувати існуючі обставини, через які виникають питання процесуальної форми здійснення правосуддя, встановлення умов за яких функціонування роботи суду буде вважатися належним, та яким чином потрібно забезпечити умови для працівників судового апарату та учасників судового процесу в період воєнного стану. Об'єктом даного дослідження є розгляд справ у спрощеному позовному провадженні судами загальної юрисдикції в умовах воєнного стану, що на нашу думку є актуальним з урахуванням потреб громадян. Тому, перш за все, варто звернути увагу на правове визначення спрощеного позовного провадження, розкрити його процесуальні моменти та здійснити характеристику процесуальних змін з впровадженням воєнного стану.

Цивільний процесуальний кодекс України закріплює призначення спрощеного позовного провадження, що стосується розгляду «малозначних справ, справ, що стосуються трудових правовідносин, та інші справи незначної складності» [1]. Досліджуючи процесуальну сутність спрощеного позовного провадження, ми згодні з думкою Р. Демківа, який зазначає, що «спрощене провадження надає можливість позивачу без процедури судового розгляду одержати задоволення своїх позовних вимог, тобто одержати рішення у спрощеному порядку» [2, с. 61].

Варто зазначити, що сьогодні реальна можливість багатьох людей отримати доступ до правосуддя є під великим питанням, однак, держава вживає відповідні заходи для врегулювання даного питання. Одним з перших нормативно-правових актів, що впроваджує зміни в системі функціонування системи судоустрою є Закон України «Про внесення зміни до частини сьомої статті 147 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо визначення територіальної підсудності судових справ» [3]. Цей закон спростив порядок зміни територіальної підсудності судових справ, а також, збільшення правових підстав для цього. Отже, ця норма стосується безпосередньо також здійснення спрощеного позовного провадження на території України, у разі, коли особа не має можливості звернутися до суду за своїм місцеперебуванням через обставини збройного характеру, територіальну підсудність може бути змінена.

Важливим є огляд процесуального регулювання даного виду провадження. З огляду на характерні ознаки такого виду провадження, а саме: відсутність підготовчого провадження, відсутність судових дебатів, розгляд справи у «письмовому провадженні» та строк розгляду, можемо прийти до висновку, що воно є найбільш комфортною формою здійснення судочинства в умовах воєнного стану. Однак, хочемо зазначити, що